מגיעולי עובדי כוכבים. ובפסחים (דף מד: ושם) יליף מבשר בחלב ובכאן מקלר לומר מגיעולי עובדי כוכבים והקשה ה"ר יוסי מים ירושלם מה לגיעולי עובדי כוכבים שכן אין היתר [1] (מלטרף לאיסור) ותירץ דבכולהו כלי מדין הלריך הכתוב הגעלה אף לאותן שנבלעין מיין דנאסרו גזירי ישראל להשתמש בהן דקרא בכולהו כליס כתיב ואותן כליס שהמדיניס בשלו בהן יין הוי אסירי לגזירי ישראל דאכולס אמר רחמנא תעבירו באש [2]:

נותן טעם לפגם מותר. כלאמרינן בפ' בתרא דע"ז (דף סז:) גבילה שאינה ראויה לגר אינה קרויה גבילה והכא הכתוב אוסר:

דלאו נותן טעם לפגם הוא ולרבנן דאמרי חידוש הוא אי אפשר דלא פגמה [פורתא]. והוה ליה למימר כי היכי דפגמו מרובה שרי רחמנא אפי' [1] פגם מועט נמי שרי:

לר"ע נמי דמוקי להאי משרת להיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל [וכו']. ואמאי קאמר לעיל חוץ מאיסורי נזיר:

שאם פסולה היא תפסל. פירוש שלמים שנגעו בחטאת אם החטאת פסולה בפיגול בנותר[2] גם השלמים נפסלו: **תאכל.** זאת נבלעה[3] כחומר שבה דהיינו לזכרי כהונה ולפנים מן הקלעים וליום ולילה כדין חטאת ולספרים דגרסי כחומר שבהן משמע דיש חומרא בשלמים שאינה בחטאת ותמלאם כגון שנשחטו השלמים מאתמול דזמן השלמים עד [הלילה] ולא יותר והחטאת שנשחטה היום זמנה כל הלילה ועתה תאכל החטאת כחומר השלמים הרי גלי רחמנא בחטאת דהיתר מלטרף לאיסור דמי לא עסקינן דנבלע חלי זית שומן בתוך חלי זית דשלמים שהרי להכי אילטריך דלטעם כעיקר הא כבר ילפי' מגיעולי עובדי כוכבים בכל איסורים: ב] ה"ג ורבנן מלרך לריכי כו': אלא הא דתניא מכל אשר יעשה מגפן היין. ואע"ג דדרשינן ליה לעיל (דף לד:) בכלל ופרט הכא דרים מדכתיב מכל אפי'[4] למאן דלא דרים כל מכל דרים [אי נמי] אף ר"ע דרים [מכל]:

היתר לאיסור. חלי זית חרלן וחלי זית מפת ביחד דוקא: אפילו[5] בזה אחר זה. ובלבד שיהא בתוך כדי אכילת פרס:

יליף מגיעולי עובדי כוכבים דאמר רחמנא [1]כל דבר אשר יבא באש למימרא דאסירי גיעולי עובדי כוכבים לאו טעמא בעלמא הוא [א]ואסור הכא נמי לא שנא ולרבנן נמי תיפוק להו מגיעולי עובדי כוכבים אמר ליה התם [ב] חידוש הוא דהא בכל התורה כולה [2]נותן טעם לפגם מותר וגבי גיעולי עובדי כוכבים אסור ולר"ע נמי הא חידוש הוא [ג]אמר רב הונא בר חייא [3]לא אסרה תורה אלא לקדירה בת יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא ורבנן קדירה בת יומא נמי אי אפשר דלא פגמה פורתא אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי מדרבנן נשמע לרבי עקיבא לאו אמרי רבנן האי משרת ליתן טעם כעיקר ומכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה לרבי עקיבא נמי דקא מוקים ליה להאי משרת להיתר מצטרף לאיסור לימא מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה א"ל משום דהוי נזיר וחטאת ב' כתובין הבאין כאחד [3]וכל ב' כתובין הבאין כאחד אין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא [4]דתניא [2]כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה [ד]עד שיבלע בבשרה יקדש [ה]להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן [7]צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה ור"ע אמר לך למאי צריכי בשלמא אי כתב רחמנא חטאת לא גמר נזיר מינה [5]דחולין מקדשים לא גמרינן אלא לכתוב רחמנא בנזיר ותיתי חטאת מיניה דהא כל איסורין שבתורה קא גמרי מנזיר ורבנן אמרי לך חטאת להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא גמרינן ומשרת ליתן טעם כעיקר מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה ור' עקיבא תרוייהו להיתר מצטרף לאיסור והוו להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא [3]מכל אשר יעשה מגפן היין [6] [7]לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין זה עם זה לר"ע השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור איסור לאיסור מבעיא א"ל היתר לאיסור בבת אחת איסור לאיסור [8]אפילו בזה אחר זה ור"ש

דלית

הבאין כאחד נינהו דמילרך לריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת דהיתר מלטרף לאיסור נזיר לא אתי מיניה משום דנזיר כו': **[פ] לכתוב גבי נזיר וליתי קדשים מיניה.** דהשתא לכל איסורין שבתורה בכמה שיעורין גמרי' מנזיר כדאמרי' בפ' גיד הנשה (חולין לא:) מה זרוע בשלה וכו' קדשים לא כ"ש אלא מדהדר כתב רחמנא חטאת ש"מ משום דהוי שני כתובין הבאין כאחד לתרתי לישני כדפרישית: **א"ל היתר מלטרף לאיסור.** כשנותנו בפיו בבת אחת אבל בזה אחר זה לא. אבל איסור לאיסור אפי' אכל חלי זית ובלעו וחזר ואכל חלי זית של איסור אחר הרי זה מלטרף: ורבי

ולרבי עקיבא נמי הא חידוש הוא. והיכי גמרינן מיניה: **אמר רב הונא בר חייא.** לא נלרכה לר' עקיבא כל דבר אשר יבא באש וגו' אלא לקדרה בת יומא דלאו נ"ט לפגם הוא ולאו חידוש הוא והואיל ולאו חידוש הוא ומיתסר ביה טעם כעיקר גמרינן מיניה לשאר איסורין שבתורה: **ורבנן.** דלא ילפי מיניה סברי אי אפשר דלא פגמה פורתא וחידוש הוא: **אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי.** מ"ט אמרת [ו]לר"ע לית ליה בשאר איסורין שבתורה דהיתר מלטרף לאיסור מדרבנן נשמע לר"ע כו': **חטאת מאי היא דתניא כל אשר יגע בבשרה יכול אפילו לא בלע ת"ל בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא תפסל.** שאם החטאת פסולה כגון שעבר עליו לילה ויום ונתבשל בו בשר שלמים יהא בשר שלמים אסור כמוהו: **ואם כשרה.** שלא עבר אותו היום תאכל כחמור שבחטאת לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה בלבד [ז]: כתוב בספרים **ורבנן תיפוק להו להיתר מלטרף לאיסור מחטאת התם נמי לנ"ע א] לפגם הוא דאתא ואכ"ל לנותן טעם לעיקר ומילרך לריכי ליה דאי לתב רחמנא כו'.** והכי פירושו ורבנן תיפוק להו לשאר איסורין שבתורה שיהא היתר מלטרף לאיסור מחטאת דמה מלינו בחטאת שהיתר מלטרף לאיסור כדאמרינן בשארה שבלע הימנה וה"ה נמי לשאר איסורין שבתורה התם נמי לגבי חטאת לנותן טעם לפגם הוא דאתא ואי אמרת מי משוס נותן טעם לפגם הא כבר שמעינן ליה מנבילה אחא דאשמועינן במידי דמבושל שאם בישל בשר [נבילה] שחוטה בכלי שנתבשל בו בשר [נבילה] ונותן טעם בו הוא מותר לנותן טעם לפגם הוא ומותר [ו] ואשמועינן נמי גבי חטאת בבשר חטאת מבושלת [ג] ובשר אי דאפילו נגע בשר שלמים שאינו מבושל בכלי שנתבשל בו חטאת (הוא) או בבשר חטאת מבושלת עצמה ונותנת בה טעם יקדש להיות כמוה ואיבעית אימא אפילו הכא דאחטאת ליתן טעם כעיקר הוא דאחטאת ואי אמרת שבשר שלמים אסור כמוהו וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין א"ל רב אשי לרב אחא בריה דרב אויא לרבנן נשמע לר"ע. לר' יוחנן פריך דאמר לעיל כל איסורים שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור אין מלמדין מדרבנן נזיר. מנ"ל הא. מדרבנן נשמע (לר"ע) [דר"ע] נמי (נימא) [ס"ל] הכי לענין היתר מצטרף לאיסור: משום דהוי חטאת ונזיר ב' כתובים הבאים כאחד ואין מלמדים. שאם פסולה היא החטאת כגון פגול או נותר. ואם כשרה היא תאכל כחמור שבהן. ה"ג ר"ח שלמי' ביום ראשון שנגעו בחטאת. ואם ביום שני נגעו בחטאת לא תאכל החטאת כי אם עד הלילה. ובהיתר מצטרף לאיסור איירי כגון שנדבק שומן בין זו לזו דלטעם כעיקר לא איצטריך דכבר ילפי' מגעולי עובדי כוכבים כל איסורים שבתורה ולא מוקמי' לה לכזית בכדי א"פ דלהא לא איצטריך קרא כל שיעורי איסורים הלכה למשה מסיני. ואי תקשי לך נוקמה לטעם כעיקר ויהיה חטאת וגעולי עובדי כוכבים ב' כתובים הבאים כאחד. והיתר מצטרף נילוף בכל איסורים מנזיר. ונ"ל כיון שהדבר שקול מסתברא טפי לאסור טעם כעיקר מהיתר מצטרף לאיסור. וכן לעיל דאי לאו דשמע' ר"ע ממקום אחר טעם כעיקר הוה מוקי משרת לטעם כעיקר ולא להיתר מצטרף לאיסור. ורבנן תיפוק ליה היתר מצטרף לאיסור מחטאת דלדידהו לא הוי ב' כתובים הבאים כא'. ובספרים היה כתוב ורבנן לנ"ש לפגם הוא דאתא. וא"א ליישבו דלא מצינו שנאסר טעם לפגם בקדשים דאמרי' בזבחים פרק דם חטאת כל יום נעשה (פגול) [גיעול] לחבירו אלמא דטעם לפגם שרי בקדשים וה"ג במקצת ספרים. ורבנן לטעם כעיקר הוא דאתא ומצרך צריכי דאי כ' רחמנא חטאת הוה אמינא נזיר לא אתי מניה. (נזיר) דחולין מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא נזיר ה"א חטאת מנזיר לא ילפינן משום דחמור איסוריה (שבתורה) דאפילו חרצן אסר רחמנא והא דאמרי' לעיל רבנן ילפי' כל איסורים שבתורה מנזיר. ולא אמרי' שאני נזיר דחמיר איסורי' אחטאת קא סמיך דאתי מביניה. ור"ע אמר לך א"כ ליכתוב רחמנא גבי נזיר וליתו קדשים מניה. ולית ליה לר"ע הך סברא דנזיר חמור הלכך הוו להו ב' כתובים הבאים כא' ויש ספרים שכתוב בהן ורבנן לטעם כעיקר [ו] הוא דאתא וא' א' להיתר מצטרף לאיסור. פי' ומינה לא ילפי' בעלמא דחולין מקדשים לא ילפי': והא מצרך צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א וכו'. ופריך לר"ע דאמר נזיר וחטאת ב' כתובים הבאים כא'. ומשני ר"ע אמר לך לכתוב רחמנא בנזיר וכו' ואפי' ל"ג והא אלא ומצרך צריכי יש לפרש רבנן משיבין כן לר"ע ובפ' אלו עוברין גרס רבנן מצרך צריכי. ור"ע למאי צריכי בשלמא נזיר מחטאת לא גמרינן דחולין מקדשים לא גמרי' אלא חטאת נילוף מנזיר. ורבנן מצרך צריכי חטאת להיתר מצטרף לאיסור וחולין מקדשים לא ילפי' ומשרת ליתן טעם כעקר ומכאן אתה דן לכל התורה כולה. ובפרק גיד הנשה משמע דחטאת ליתן טעם כעיקר והיינו כסוגיין דשמעתין ולא כהני דפרק אלו עוברין: אלא הא דתניא כל אשר יעשה מגפן היין וכו'. ואע"ג דדרשינן ליה ברישא פרקן לכלל הכא דריש ליה מכל ואפי' מאן דלא דריש ליה כל מכל דרשינן ועוד דרבי עקיבא דריש כל בפסחים: היתר ואיסור בבת אחת אבל בזה אחר זה אפילו בכדי אכילת פרס לא:

כ א מיי' פי"ז מהלכות מאכלות אסורות הל' ג סמג לאוין קמא קמח טוש"ע י"ד סי' קכא סע"א:

כא ב מיי' שם ופט"ו שם הל' כח סמג לאוין קמא טור ש"ע יו"ד סי' קג סעיף ח וסי' קכב סע"א:

כב ג מיי' שם פי"ז הלכה ב סמג שם טור ש"ע י"ד שם סעיף ה וסי' קכב סעיף ב:

כג ד מיי' פ"ח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה יז:

כד ה מיי' שם הלכה טו:

כה ו ז מיי' פ"ב מהלכות מזיקין הלכה ג:

תורה אור השלם

1. כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמָּיִם:
במדבר לא כג

2. כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בַּבְּשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו תְּכֻבַּס בְּמָקוֹם קָדֹשׁ:
ויקרא ו כ

3. כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל:
במדבר ו ד

פי' הרא"ש

נפקא ליה מגעולי עובדי כוכבים. פליטת איסור כלי מדין דטעמא בעלמא ואמר רחמנא כל אשר יבא באש תעבירו במים. דבכל התורה נותן טעם לפגם מותר דבפ' בתרא דע"ז גמר' מנבלה הראויה לגר קרויה נבלה ושאינה ראויה לגר אינה קרויה נבלה. לקדרה בת יומא דלאו נ"ט לפגם הוא קדרה בת יומא נמי א"א דלא פגמה פורתא. וכי היכי דבפגם מרובה שריא רחמנא דגלי רחמנא בנבלה ה"ה במועטת הוא שחדש בו הכתוב. א"ל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי. מכדי לר"ע שמע' ליה באיסור נזיר היתר מצטרף לאיסור ובשאר איסורי לא איירי מידי. לר' יוחנן פריך דאמר כל איסורי' שבתו' אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסור נזיר. מנ"ל הא. מדרבנן נשמע (לר"ע) [דר"ע] נמי (נימא) [ס"ל] הכי לענין היתר מצטרף לאיסור: משום דהוי חטאת ונזיר ב' כתובים הבאים כאחד ואין מלמדים. שאם פסולה היא החטאת כגון פגול או נותר. ואם כשרה היא תאכל כחמור שבהן. א"ל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי. מכדי לר"ע שמע' ליה באיסור נזיר היתר מצטרף לאיסור ובשאר איסורי לא איירי מידי. לר' יוחנן פריך דאמר כל איסורי' שבתו' אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסור נזיר. מנ"ל הא. מדרבנן נשמע (לר"ע) [דר"ע] נמי (נימא) [ס"ל] הכי לענין היתר מצטרף לאיסור: משום דהוי חטאת ונזיר ב' כתובים הבאים כאחד ואין מלמדים. שאם פסולה היא החטאת כגון פגול או נותר. ואם כשרה היא תאכל כחמור שבהן. ה"ג ר"ח שלמי' ביום ראשון שנגעו בחטאת. ואם ביום שני נגעו בחטאת לא תאכל החטאת כי אם עד הלילה. ובהיתר מצטרף לאיסור איירי כגון שנדבק שומן בין זו לזו דלטעם כעיקר לא איצטריך דכבר ילפי' מגעולי עובדי כוכבים כל איסורים שבתורה ולא מוקמי' לה לכזית בכדי א"פ דלהא לא איצטריך קרא כל שיעורי איסורים הלכה

נפקא ליה מגעולי עובדי כוכבים. פליטת איסור כלי מדין דטעמא בעלמא ואמר רחמנא כל אשר יבא באש תעבירו במים. דבכל התורה נותן טעם לפגם מותר דבפ' בתרא דע"ז גמר' מנבלה הראויה לגר קרויה נבלה ושאינה ראויה לגר אינה קרויה נבלה. לקדרה בת יומא דלאו נ"ט לפגם הוא קדרה בת יומא נמי א"א דלא פגמה פורתא. וכי היכי דבפגם מרובה שריא רחמנא דגלי רחמנא בנבלה ה"ה במועטת הוא שחדש בו הכתוב. א"ל רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי. מכדי לר"ע שמע' ליה באיסור נזיר היתר מצטרף לאיסור ובשאר איסורי לא איירי מידי. לר' יוחנן פריך דאמר כל איסורי' שבתו' אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסור נזיר. מנ"ל הא. מדרבנן נשמע (לר"ע) [דר"ע] נמי (נימא) [ס"ל] הכי לענין היתר מצטרף לאיסור: משום דהוי חטאת ונזיר ב' כתובים הבאים כאחד ואין מלמדים. שאם פסולה היא החטאת כגון פגול או נותר. ואם כשרה היא תאכל כחמור שבהן. ה"ג ר"ח שלמי' ביום ראשון שנגעו בחטאת. ואם ביום שני נגעו בחטאת לא תאכל החטאת כי אם עד הלילה. ובהיתר מצטרף לאיסור איירי כגון שנדבק שומן בין זו לזו דלטעם כעיקר לא איצטריך דכבר ילפי' מגעולי עובדי כוכבים כל איסורים שבתורה ולא מוקמי' לה לכזית בכדי א"פ דלהא לא איצטריך קרא כל שיעורי איסורים הלכה

נוסחת הריב"ן

[א] דלר' עקיבא: ב] בכ"י כתוב כאן גליון וכ"ש אמר לך כו' ולפרכת מזיר אמיר לאיסוריה דאסור בזג ומכלן ומש בו איסוריה הרבה קדשים נמי אית בהו איסוריה הרבה כגון פיגול ונותר כתוב בספרים כו': ג] הכתוביס: ד] להאי ורבנן מיפוק להו אלא ה"ג ורבנן מלרך לריכי כלומר רבנן כו': ה] וקא אמרי ליה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ליה התם נמי מיהוש הוא: (ב) שם מכל אשר יעשה מגפן היין מהרצנים ועד זג לימד על איסורי מזיר שהן מלטרפין זה עם זה השתא י"ל לר' עקיבא היתר מלטרף: (ג) רש"י ד"ה כתוב בספרים וכו' בבשר חטאת מבושלת בבשר שלמים מי דאפילו וכו' לשאר איסורין שבתורה הנהו מילרך: (ד) ד"ה ומית דלא נרסי להאי אלא ורבנן לריכי וכו' כלומר רבנן: (ה) ד"ה אלא לכתוב גבי מזיר וליתי קדשים מיניה דהא כל איסורין:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה כתוב וכו' לפגם הוא דאתא כו' ונותנת בה טעם יקדש. נ"ב ע' ג"מ: ב] תוד"ה ה"ג ורבנן וכו' ג"מ ע' ג"מ:

הגהות התוספות

1. בס"ג אף. 2. נ"ל או בנותר. 3. נל"ל מאכל זאת הבולעת כחומר שבה. 4. נ"ל דאפילו. 5. בס"ג אימא ואפילו בזא"ו והכל דיבור אחד עם שלפניו.

מוסף רש"י

מגיעולי עכו"ם. קדירה שבישל בה הנכרי וכשחזר ישראל ומבשל בה היא מגעלת בגיעתה בתוך של ישראל. גיעול לשון מקלן ופולט, והתורה אסרתו במעשה מדין (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש, תהיינו יורות וקומקמוסין וכיולא בהן שמרתיחין אותן על האור (פסחים מב:). **וגבי** גיעולי עכו"ם **אסור.** דהאי נמי לפגם הוא דאותה בגיעה משאתה בדופנו של כלי ליכה אחת הופג טעמו ומתקלקל, ותו לא משבחת לאוכל שהיא נבלעת לתוכו (שם). **לא** אסרה תורה אלא קדירה בת יומא. שבישל בה עכו"ם היום, אבל בישל בה אתמול כבר הפיג בה טעמו בלינת לילה ושוב כשפולטו בתבשיל אינו אלא לפגם (ע"ז עו.). **דלא פגמה פורתא.** מטעם הכלי נפגמה הבלעה (פסחים מד:). **מדרבנן נשמע** לר"ע. לר' יוחנן פריך דאמר לעיל כל איסורים שבתורה אין היתר מלטרף לאיסור חוץ מאיסורי מזיר ואוקימנא כר"ע, מכדי לר"ע שמעינן ליה דאמר באיסורי מזיר היתר מלטרף לאיסור לא ילפי' מידי, ור' יוחנן אמאי לא אמר דכי היכי דאתא ליה באיסורי מזיר אית ליה נמי בשאר איסורי, הא ממאי דשמעינן להו לרבנן בטעם כעיקר מגיגן למשמע מיניה נמי דעתיה דר"ע בהיתר מלטרף לאיסור (שם). **לאו אמרי רבנן כו'.** וקא אמרי נמי הכי בשאר איסורי, לר"ע נמי דמפיק לה להיתר מלטרף לאיסור איכא למימר נמי דאית ליה מכאן אתה דן לכל התורה כולה (שם). א"ל. כיון דמוקי ליה דר"ע להיתר מלטרף לאיסור לא מגיגן למימר מכאן אתה דן (שם). **משום דהוה נזיר וחטאת כו'.** דבדוכתא אחריתי נמי כתבה רחמנא ושני כתובין הבאין כו', אבל לרבנן דמוקי ליה לטעם כעיקר לא הוו שני כתובין הבאין כאחד, כדמפרש לקמיה (שם מה.) **וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.** מלגא כתיב אחד ונגמור טולמו מיניה (קדושין כד.), מדהכל כתבה לאידך ולא לפא מחבריה ש"מ דוקא הני קתמר (פסחים מה.). **כל אשר יגע בבשרה.** בשר מולין או שלמים שומן אכילתו מרובה מחטאת ונגע בחטאת, יקדש. כדמפרש לה לעיל כמוה (שם). **יכול אפילו שלא בלע.** הטוגעת בה ממנה קתמר רחמנא יקדש (שם). **עד שיבלע בבשרה.** כגון המתבלן שומן חטאת וסך ממנו אלי של שלמים ונבלע בו, ומכאן אנו למדים דיש מלטרף לאיסור בקדשים, ואין לגלמוד מכאן טעם כעיקר, שאין זה טעם אלא ממש (זבחים צז:). **להיות כמוה.** הטוגע בה ונבלע ממנה (חולין צט:). **שאם פסולה היא.** אם פסולה היתה החטאת, כגון פיגול או פסול אחר, **תיפסל.** אף זו שנבלעה ממנה, **ואם כשירה.** החטאת, **תאכל כחמור שבה.** מהניא לבולעת הימנה לאסור בהילה אלא כחמור שבה, כחומר החטאת שנבלע בה, לפנים מן הקלעים וליום ולילה אחד. שהרי יש בה ג' מיני אחד חמור ואחד קל וכולה הולכת אחר החמור, אלמא היתר מלטרף לאיסור (פסחים מה. וכעי"ז חולין שם). **ורבנן צריכי.** מרוייהו דכתבה לקמיה ולא הוו שני כתובין הבאין כאחד, דאחד מחבריה לא מלי ילוף דגמיא מהדר כתביה לאידך ולא ילפא מחבריה ש"מ דווקא הני קדשים, דאין קדשים לגמרי מדין קדשים, מדמיילינהו לחולין מקדשים (שם). ועי"ש בגמ' גירסא אחרת, ורש"י שם). **לימד על איסורי נזיר שהן מצטרפין.** מדמיילינהו לחולין מקדשים לגמרי מדין קדשים (שם). **השתא י"ל היתר מצטרף לאיסור.** ל"ל דכתב רחמנא קרא לחבי (שם).

ו) חולי ל"ל ורבנן משרת לטעם כעיקר הוא דאתא ומטאת להיתר מלטרף לאיסור וכ"ה בפסחים מה:

ז) ע"ז סז: עה: ע"ש פסחים מד: ע"ש, ח) [קדושין כד. וש"ינ], ג) חולין לט. פסחים מה. זבחים ז:, ד) [פסחים מה. ע"ש], ה) [שבועות כו:], ו) עיין ג"מ, ז) ל"ל לאיסורו עי' ג"מ, ח) [ועי' תוס' פסחים מד: ד"ה אלא],